

faaet Flertal ved Valgene, vilde der ved Begyndelsen af denne Samling være blevet forelagt Forslag desangaaende. Derimod sidder det nuværende Ministerium med denne Opfordring bag sig, denne Opfordring, som ikke er rettet specielt til det daværende Ministerium, men overhovedet er Folketingets Opfordring til den danske Regering, og det nuværende Ministerium har ikke fulgt den Opfordring, som blev fremsat i en Dagsorden i Folketinget i Fjor.

Maa jeg endelig gøre den Bemærkning, at naar det ærede Medlem sætter os og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sammen og siger, at han og jeg udvekslede Komplimenter i Gaar, siger jeg, det er ikke Tilfældet. De venskabelige Bemærkninger, jeg udvekslede med et andet æret Medlem i Gaar med Hensyn til Kønsekvens og saadant, vekslede jeg med det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard). Men hvad enten vi have vekslet saadanne Bemærkninger — det ærede Medlem og jeg have ogsaa vekslet behagelige Bemærkninger —, kommer det ikke Sagen ved. Det reelle, som det ikke nytter at skjule, er, at de Herrer her staa sammen med Højre ved Afstemningen og ikke med os. Men vi gentage, at Stridspunkterne ikke ere meget store, vi anerkende, at dette Lovforslag ogsaa i Regeringens Skikkelse og i den ændrede Skikkelse er et Fremskridt. Vi ønske et større Fremskridt, men kunne vi ikke faa det, stemme vi for det Fremskridt, som kan gennemføres.

Ordføreren (Johannes Jensen): Jeg vil overfor det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) sige, at jeg aldrig skammer mig ved Samarbejde, det være sig Højre, Socialdemokratiet eller det radikale Venstre, og jeg behøver ikke at gøre det allerede af den Grund, at Venstrepartiet har tilbudt loyalt Samarbejde med ethvert Parti her i Salen, som ud fra et sagligt Synspunkt vil drøfte de foreliggende Sager.

Mortensen: Den ærede Ordfører udtalte, at jeg havde bebrejdet ham, at hans Parti ikke kunde føle Trang til at støtte Oppositionen i Byerne. Det er en Fejltagelse af den ærede Ordfører, det falder aldrig mig ind offentlig at bebrejde nogen hans Standpunkt. Det lader jeg andre gøre. Jeg understregede kun den Udtalelse, han selv havde benyttet, og jeg anvendte den som Grundlag for andre Udtalelser, men uden at udtale nogen Bebrejdelse. Nej, jeg overlader til andre at bebrejde Folk deres Standpunkter eller

Skiften Standpunkter. Specielt venter jeg, at den ærede Ordfører i denne Sag vil finde Behrejdelse for sit Standpunkt hos Vælgerne i Fredericia, som have valgt ham til at varetage deres Interesser og sikkert ikke for, at han her i Tinget skulde gaa imod Købstædernes Repræsentation.

Røde: Den ærede Ordfører for Flertallet mente, at Bestemmelserne i den kongelige Resolution angaaende Rang maatte nødvendigvis overføres paa de nye Borgmestre. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl baade med Hensyn til selve Spørgsmaalet og i, at Sagen overhovedet har nogen som helst Betydning. Jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger derom. Spørgsmaalet om Borgmestres Rang er afgjort ved en Resolution af 20. Maj 1874. Der siges det, at „det har behaget Hans Majestæt at tillægge Indehaverne af efternævnte Embeder og Bestillinger følgende Rang“, og der viser det sig, at Borgmestre og Auktionsdirektører i Helsingør og nogle andre Byer opføres i 4de Klasse Nr. 1, og Borgmestre udenfor København, for saa vidt de ikke tillige ere Retsbetjente, i 5te Klasse Nr. 4. Der er altsaa en stor Forskel her. Idet der udtrykkelig her nævnes „efternævnte Embeder og Bestillinger“, tror jeg, man kan gaa ganske sikkert ud fra, at Bestemmelsen overhovedet ikke kan gælde, naar Stillingerne ophøre at være Embeder eller Bestillinger af den Art, her er Tale om. Men maa jeg ikke i denne Forbindelse gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at der den 18. August 1850 er udstedt en Resolution angaaende disse Borgmestres Uniform. Jeg forstaar ikke, hvorfor den ærede Ordfører ikke ogsaa har manet op for os Forfærdeligheden af, at nu skulde de folkevalgte Borgmestre gaa i Uniform. Det kunde han lige saa godt have gjort. Men den ærede Ordfører kan vist gaa ud fra, at naar Venstre gennem en Række Aar lige fra Bergs og Monrads første Forslag og frem gennem Aarene har foreslaaet at bevare Borgmesternavnet, var det ikke for at skænke Borgmestrene Rang og Uniform, men af en anden Grund, nemlig af den Grund, at man ønskede at bevare dette Navn.

Jeg vil gerne i denne Sag, som jeg tillægger nogen Betydning, lægge et Ord ind for at bevare et historisk Navn. Det er ikke til noget som helst andet end til den historiske Følelse, at jeg taler her. Vi have ikke saa overmaade megen historisk Sammenhæng, men vi have be-